Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΔΑΣΚΑΛΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ θὰ διορισθῆ μιὰ δασκάλα σ' ἕνα χωριό, πρὸ παντὸς μακρυνό, ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ ἡμέρα, καὶ πρὶν ἀκόμη ἀνέβη στὸ ζῶο μὲ τὴν κατακαινουργη ἀντρομιὰ ποὺ θὰ ἔχη στρώση ὁ κύρ προέδρος γιὰ νὰ τὴν μεταφέρη στὴν ἕδρα της, πρώτη τῆς δουλειὰ εἶναι νὰ πιάση τὸν πολιτικὸ τῆς παράγοντα καὶ νὰ θάλη πεζοὺς κανναλλαρεους γιὰ νὰ μετατεθῆ πιὸ κοντεινά, ἢ ἂν εἶναι δυνατὸν στὴν πόλι ποὺ γεννήθηκε, ὅσο γίνεται γρηγορώτερα

Εἶναι δὲν εἶναι σωστὸ αὐτό, τὸ ἴδιο πάντως κάνουν, χωρὶς ἐξαίρεσι, ὅλοι οἱ μακρυὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους καὶ τὰ συμφέροντά τους ὑπηρετοῦντες δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Καὶ ἀφοῦ αὐτὸ κάνουν ὅλοι, πάει νὰ πῆ πὼς ἔτσι πρέπει νὰ γίνεται καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σωστὸ καὶ τὸ λογικό.

Κανεὶς λοιπὸν ἀπολύτως κανεὶς, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο δημόσιο ὑπάλληλο, δὲν πρέπει νὰ κατηγορῆ τὶς κοπελλοῦδες νεοδασκάλες, ποὺ σὰν οἰκόσιτα ὄντα ποὺ εἶναι, καλομαθημένες ἀπὸ τὴ ζεστασιὰ τοῦ σπιτιοῦ τους καὶ τὴ θαλπωρὴ τῆς οἰκογενειακῆς συναναστροφῆς, ἀποφασίζουν ἀνόρεχτα, λόγω ἀνάγκης φυσικά, νὰ παρατήσουν σπίτικό καὶ φίλους διασκεδάσεις καὶ θεάματα, χειμῶνα καιρὸ γιὰ νὰ σκαρφαλώσουν στὴν Λετοράχη, καὶ κει σ' ἕνα ξένο, διαφορετικὸ καὶ πρωτόγονο περιβάλλον, νὰ ἀφοσιωθοῦν στὸ πραγματικὰ ἱερώτατον καθῆκόν τους.

Αὐτὸς εἶναι ἕνας λόγος σοβαρός, ποὺ κάνει τὶς νεοδιοριζόμενες, μὲ τὸ πρῶτο ποὺ θὰ πατήσουν τὸ ποδάρι τους στὰ κατσάδραχα νὰ μελαγχολήσουν νὰ δυσφορήσουν, νὰ ἀπογοητευθοῦν καὶ νὰ νοσταλγήσουν, μὲ ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν, πολλὲς φορὲς καὶ νὰ ἀρρωστήσουν.

Τὸ θιολὶ αὐτὸ γνωστὸ καὶ συχνότατο, δὲν μένει, θέβαια ἄνευ σημασίας. Μιὰ ἡμέρα ἄρρωστη ἡ δασκάλα, μιὰ ἡμέρα θὰ μείνη τὸ σχολεῖο κλειστό. Δύο ἡμέρες ἀδιάθετη ἡ δασκάλα, δύο τὸ σχολεῖο κλειστό. Δέκα ἡμέρες ἄρρωστη ἡ δασκάλα, δέκα ἡμέρες ἀμπαρωμένο τὸ σχολεῖο καὶ τραβᾶει κορδόνι ἡ ὑπόθεσις, ἂν μὲ λίγο μέσον καταφέρη καὶ συνήθως καταφέρνει, νὰ πάρη καμμιὰ ἀναρρωτικούλα. Ἀπὸ λόγους ὑγείας εὐτυχῶς, ἔχει νὰ προβάλη ἕνα σωρό. Δόξα σοι ὁ Θεούλης ποὺ φρόντισε γι' αὐτὸ καὶ εἶναι γεγονὸς πὼς μὲ τὶς γυναῖκες στὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν θρίσκεις ἄκρη.

Ἂν τῶρα προστεθοῦν κάτι διακοπὲς Χριστουγεννιάτικες κάτι λομπριάτικες καὶ κάτι ἄλλες ἐθνικὲς καὶ τοπικὲς καθ' ἕνας μόνος του ἂν κάνη σοῦμα θὰ θρῆ τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρὸς Θεοῦ μὴ φανταθῆτε ὅτ, τὰ θάζω μὲ τὶς ἀγνωστές μου, ἀλλὰ καθ' ὅλα συμπαθεῖς δασκάλες τῶν χωριῶν μας τῶν ὀρεινῶν. Προσωπικῶς, ὄχι μόνον τὶς θεωρῶ ἰεραποστόλους, ἀλλὰ εἰλικρινῶς, τὶς συμπονῶ καὶ τὶς θαυμάζω γιὰ τὸ τιτάνιο ἔργο ποὺ ἀναλαμβάνουν πιστεύοντας ὅτι εἶναι, σχεδὸν ἀκατορθωτο νὰ μαζέψη κανεὶς τὰ ἀγροτόπαιδα ἀπὸ τὶς ράχες καὶ τὰ λαγκάδια καὶ μέσα σ ἕνα χῶρο κλειστό, νὰ τοὺς μάθη τὸ ἄλφα καὶ τὸ θῆτα, ποὺ ὄχι μόνον αὐτά, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ γονεῖς των δὲν καταλαβαίνουν, τι τάχα χρειάζονται τὰ γράμματα καὶ οἱ γραμματιζούμενοι

Ἔτσι, κλειστὸ ὅπως μένει τὸ μισὸ χρόνο τὸ σχολεῖο, μιὰ ἀπὸ τὴ δασκάλα, μιὰ ἀπὸ τὸ κρύο μιὰ ἀπὸ τὴ γιορτή, τὰ μικρὰ θλαστάρια τοῦ χωριοῦ φυτρωμένα σὲ στουρνάργια ἀπὸ ξύλα ἀπελέκητα, δὲν ποτίζονται ἐπαρκῶς ἀπὸ τὸ ρυάκι τῆς γνώσεως καὶ τῆς μαθήσεως καὶ μοιραίως καὶ δικαιολογημένως ἀδιαφοροῦν καὶ ἀπομακρύνονται, βοηθοῦντος καὶ τοῦ περιβάλλοντος στὸ ὁποῖον ζοῦν.

Ὁ ἕνας χρόνος φεύγει, ὁ ἄλλος ἔρχεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ θεωρεῖται γεγονὸς σοβαρὸν, ἂν μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ θλαστάρια ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ γίνανε δέντρα ὁλόκληρα, κατορθώσουν νὰ σκαλίζουν μυκηναϊκὰ τὴν ὑπογραφή τους.

Αὐτὸ θέβαια δὲν ζημιώνει μόνο τοὺς ἴδιους ἀφοῦ τὰ σύνορα τοῦ κόσμου τους τελειώνουν στὴ πλαινὴ θουνοκορφὴ τοῦ χωριοῦ τους. Τὸ θάρος τῆς ἀμορφωσᾶς τους γιὰ τὴν ὁποίαν δὲν τίναι ὑπεύθυνοι, πέφτει στὸ ἔθνος ὁλόκληρο καὶ τὸ ζημιώνει ἀνεπανόρθωτα.

Ἡ καλλιέργεια, λόγω ἐγκληματικῶς ἀπὸ τὴν πολιτεία ἐπιτρεπομένης ἀγνοίας γίνεται πλημμελῆς, ἡ ἀγνοια τοῦ συμφέροντός των δὲν ἐπιτρέπει τὴν δημιουργίαν συνεταιρισμῶν στηριζομένων ἐπὶ ἠθικῶν θάσεων, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ μεμονωμένη διάθεσις τῶν πενιχρῶν ἀγροτικῶν ἀγαθῶν νὰ δημιουργῆ τρίτα συμφέροντα ἐπιβαρύνοντα τὰς τιμάς.

Κι' ὅμως τὸ κακὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἄλφα καὶ τὸ θῆτα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ στρωθῆ ἡ κανονούργια ἀντρομίδα πάνω στὴ ράχητοῦ ζώου.

Ἂν θέβαια εἴχαμε ἐφεύρει ἕνα τρόπο ὥστε πατῶντας ἕνα κουμπάκι νὰ μεταμορφώναμε τὶς δασκάλες σὲ δάσκαλους, ἴσως τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο καὶ τόσο σοβαρό. Γιατὶ ἄνδρας σὰν ἄνδρας εὐκολώτερα προσαρμαζόμενος σὲ κάθε νέο περιβάλλον, καὶ σκοτώνοντας τὶς ὧρες τῆς σχόλης του μὲ λίγη πρέφα μὲ λίγο σύζκι καὶ μὲ λίγη κουβεντοῦλα, πράγματα ἀπλησίαστα γιὰ τὴν κοπελλοῦδα δασκάλα, καμμιὰ φορὰ ξεχνάει ὅτι γεννήθηκε κάπου ἀλλοῦ ὅταν μάλιστα ἡ γενέτειρά του δὲν διαφέρει καὶ πολὺ καὶ ἀφοσιώνεται περισσότερο στηθδουλειά του "Αν γινόταν αὐτὸ τὸ σχολεῖο θὰ λειτουργοῦσε κανονικὰ καὶ τὰ θλαστάρια πρόθυμα θὰ παρατοῦσαν τὴν γκλίτσα καὶ τὸ λαγκάδι γιὰ νὰ ἀκοῦσουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ τὴν ἱστορία τοῦ τόπου μας καὶ τῶν ἄλλων τόπων ποὺ τελείως ἀγνοοῦν.

Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἐφευρέτες πρὸ πολλοῦ ἔχουν πεθάνει καὶ κουμπιὰ τέτοια δὲν ὑπάρχουν καὶ φυσικὰ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς ὀρεινῆς ὑπαίθρου παραμένει καὶ θὰ παραμένη στὴν διάθεσι τῶν διδασκαλισσῶν.

Ἔκκλησι γι' αὐτὸ ἀπευθύνεται πρὸς αὐτὲς νὰ θγάλουν εἰς πέρας τὸ μεγάλο ἔργο ποὺ ἀνέλαθαν γιατὶ ἔτσι μονάχα θὰ εὑμερήση ὁ τόπος μας. Πρόοδος ἔθνους δὲν συντελεῖται ποτὲ ἂν ἡ ὑπαιθρος πάσχη.

Καὶ πάσχει σοβαρὰ κ. ὑπουργὲ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καὶ ἡ ἀσθένειά της θὰ γίνη χρονία καὶ ἀνίατος, ἂν δὲν φροντίσης, ἐγκαίρως νὰ τὴν θεραπεύσης

Πήγενε σ ἕνα ὁποιοδήποτε κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τοῦτον τὸν καιρὸ κύριε ὑπουργὲ μου καὶ ἂν κατορθώσης ἀπὸ τὴν θρώμικη καὶ ἀποπνυκτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς αἰθούσης νὰ πλησιάσης θὰ διαπιστώσης μόνος σου σὲ ποιὸ κατάντημα εὑρίσκονται οἱ ἀγρότες μας.

Οὔτε ἑλληνικὰ δὲν ξέρουν κύριε ὑπουργέ μου. Εἶναι λοιπόν, ἢ δὲν εἶναι ντροπή μας;

Φρόντισε λοιπὸν ἡ διαταγή τῆς μεταθέσεως μιᾶς δασκάλας νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ κάτι ἄλο. Κάτι ποὺ θὰ κάνη εὐχάριστη τὴν παραμονὴ τῆς στὸ χωριό, γιατὶ ἴσως ἔτσι τὸ ἀγαπήση. Ἡ πεῖρα σου σ' αὐτὸ τὰ πράγματα δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ὑποδείξεις.

Πρὸ παντὸς ὅμως φρόντισε ὅταν μιὰ δασκάλα, γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο ἀπουσιάζη ἀπὸ τὴν ἕδρα της, νὰ τὴν ἀντικαθιστᾶς προσωρινῶς ἀλλὰ ἀμέσως.

Τὰ σχολεῖα πρέπει καθ' ὅλη τὴν σχολικὴν περίοδον νὰ ἐκπληροῦν τὸ σκοπό τους.

Κ. Βρ—ς

ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.

Δ)π «Γλάρος»

Δευτέραν μεσονύκτιον δι' Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Μεγανήσι, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν Παξούς, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσω ἰδίων ποσεγγίσεων.
Τετάρτην 10.30 νυκτερινὴν διὰ Πειραιᾶ.
Πέμπτην 11 1)2 νυκτερινὴν δι' Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζα.

Πρακτορεῖον Ἰω. Ἀθανασόπουλου — Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 Τηλ. 32—35

Δ)Π «ΑΔΡΙΑΣ»

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 9ην μ.μ. Σάμην, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζα, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 10ην νυκτερινὴν Πειραιᾶ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2ην πρωΐνὴν Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10ην νυκτερινὴν Πειραιᾶ Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὄθωνος— Ἀμαλίας 68
Τηλέφων αν 42—77

ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ
ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
Δ)Π «ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ»

Σήμερον 11ην νυκτερινὴν διὰ Πειραιᾶ, Σύρον Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Καρλόβασι, Βαθύ, Χίον Μυτιλήνην.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8ην ἑσπερινὴν διὰ Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον
Γ.Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 68. Τηλέφωνον 42—77

Μικρὰ νέα

Θαυμασία ἡ ἰδέα τῆς ἑταιρίας ποὺ κατασκευάζει τὰ προϊόντα «Κλίν καὶ Χλώριο» νὰ τοποθετήση τέντες εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ περίπτερα τῆς πόλεως.

—Οὕτω ἐπετεύχθησαν δύο σκοποί. Ἀφ' ἑνὸς τὰ περίπτερα ἐκαλοπίσθησαν καὶ ἔλαβον πολιτισμένην ὄψιν.

—Καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπετεύχθη πλήρως ὁ σκοπὸς τῆς ρεκλάμας τῶν προϊόντων τῆς ἑταιρίας, ἡ ὁποία διέθεσε ἕνα σεβαστὸν ποσὸν δι' αὐτὸν τὸν σκοπόν.

—Τὸ σημειώνομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κ. κ. ἐμπόρων καὶ ἐπιχειρηματιῶν τῆς πόλεώς μας οἱ ὁποῖοι δὲν δίδουν καὶ τόσην σημασίαν στὴν ρεκλάμα.

—Τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α' κτίριον ὅπου στεγάζεται ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας Νομοῦ Ἀχαΐας, ἐγκαταλειφθὲν καὶ διατηρῆ τὴν παναθλίαν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν του.

—Πρὸς μεγίστην ἀσφαλῶς ζημίαν τῆς ὅλης ἐμφανίσεως τοῦ κεντρικωτάτου αὐτοῦ σημείου τῆς πόλεως.

—Καιρὸς νομίζομεν εἶναι νὰ ἀποφασίσουν οἱ κύριοι ἰδιοκτῆται τοῦ κτιρίου νὰ τὸ φροντίσουν κάπως.

—Πλουσία εἶς θεάματα ἀπὸ ἀπόψεως ποσότητας καὶ ποιότητος ἡ παρελθοῦσα ἑβδομάς.

—Ὁμοίως καὶ ἡ παροῦσα, χάρις στὸν συναγωνισμὸ καὶ τὶς προσπάθειες τῶν ἐπιχειρηματιῶν, νὰ προβάλλουν ἐφέτος ὅτι καλλίτερον ἔχει ἡ ἐξελιγμένη κινηματογραφικὴ παραγωγή.

Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ ὀδοντίατρος κ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΒΕΡΙΝΟΣ
δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του, Ἁγ. Νικολάου 34 (Παραπλεύρως Διοικήσεως Χωροφυλακῆς)
Τηλέφ. 34—14

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΚΟΝ

Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι ποὺ θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;

Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδιόκτον σας εἶδος ποὺ σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἐπιπλα, ραπτομηχανάς, γραμμόφωνα, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακό, ρουχισμοὺς σκεύη, κλπ. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογ)σμὸν σας ἐπὶ προμηθείᾳ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
Κάτωθι Β' ἄστυν. Τμήματος
Τηλ. 32—34

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Κολοκοτρώνη 34 (Γκαράζ)
Τηλέφωνον 23—45 Πάτραι

Ἐπικαιρότητες

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Ὅλοι μας, ἀνεξαιρέτως διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸ εἶδος τῶν γνώσεών μας καὶ τῆς πείρας μας διακρίνουμε πολλὰ κακῶς κείμενα στοὺς κοινωνικοὺς θεσμοὺς στὶς κοινωνικὲς συνήθειες καὶ σ' αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς πολιτικοὺς χειρισμούς.

Καὶ διερωτώμαστε: Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν διακρίνουν τὰ ἄτοπα αὐτά, οἱ χειριζόμενοι τὰ κοινὰ πράγματα κι' ἐκεῖνοι γενικῶς ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐπιφέρουν κάποια ἀλλαγή, κάποια κατὰ τὴ γνώμη μας, καλλιτέρευση; Ἀσφαλῶς τὰ διακρίνουν, ἀλλὰ ὀρθώνονται στὶς «νεωτεριστικὲς» σκέψεις τους ἐμπόδια κάθε εἴδους καὶ λογῆς, ὥστε γίνεται προθληματτικὴ κάθε προσπάθεια προόδου

Πολλὰ καὶ διάφορα εἶναι τὰ ἐμπόδια αὐτά, ποικίλης μορφῆς καὶ προελεύσεως. Κι' ἔχουν μεγάλη σημασία ἐκεῖνα κυρίως ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ ἀπ' τὸν καθένα μας καὶ τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἀποτελοῦν καὶ τὰ πιὸ ἔντονα στὴν κοινωνική μας προόδο. Φαίνεται ἀντιφατικὸ τὸ νὰ ζητοῦμε κάποια καλλιτέρευση καὶ παράλληλα νὰ δημιουργοῦμε, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, συνθῆκες ποὺ ἀποτελοῦν τὰ κύρια ἐμπόδια σ' αὐτὴν τὴν καλλιτέρευση.

Αὐτὴ ὅμως εἶναι ἡ πραγματικότης. Εἴμαστε ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀδυναμίες μας εἶναι τόσες πολλὲς σὲ ἀριθμὸ καὶ ἔκταση, ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι στὶς περισσότερες περιπτώσεις κινούμεθα ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες μας αὐτές, παρὰ ἀπὸ τὴν λογική.

Εἶναι ἄπειρες οἱ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ δὲν συναντῶνται οἱ ἴδιες σὲ ὅλους μας. Γι' αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὶς τοποθετήσουμε σὲ καλοῦπια καὶ νὰ τὶς ἐξετάσουμε ὅλες μαζὶ σὰν ἕνα κοινὸ κοινωνικὸ πρόθλημα.

Ξεχωρίζουμε ὅμως τὶς πιὸ θασικές, αὐτὲς ποὺ ὀρθώνονται ἀπειλητικὰ στὴ πορεία τῆς προόδου. Τὸ συμφέρον τὸ κακῶς ἐννοούμενον συμφέρον, ὁ ἐξαλλος φανατισμὸς, ἡ ἀδράνεια στὴ μορφὴ τῶν παραδόσεων, τῶν συνηθειῶν καὶ τῶν προλήψεων. Τρεῖς ἀδυναμίες ἀπὸ τὶς πιὸ συνηθέστερες ἴσως, τὶς συναντᾶμε συχνὰ σ' ὅλες σχεδὸν τὶς κοινωνικὲς μας ἐκδηλώσεις.

Κι' ἐνῶ ἡ ἐπίδρασή τους εἶναι τόσο ἀνασχετικὴ στὴν ἐν γένει ἐξέλιξη, δὲν καταθάλλουμε καμμία ἀπολύτως προσπάθεια νὰ τὶς ἀποτινάξουμε. Λάθος μεγάλο κάνουν ὅσοι παραλληλίζουν τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες μὲ τὰ «ἀνθρώπινα λάθη». Τὰ λάθη εἶναι ἀνθρώπινα ὅπως λέει ὁ λαός ἀλλὰ οἱ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες δὲν εἶναι λάθη παροδικά. Φωλιάζουν μέσα μας γίνονται ἕξεις κακὲς κι' ἂν τὶς ἀφήσουμε ἀνεμπόδιστες γίνονται ἕνα μὲ τὸ εἶναι μας. Δημιουργοῦν, γιὰ νάμαστε εἰλικρινεῖς, καταστάσεις εὐχάριστες σ' ὅσους τὶς καλλιεργοῦν. Βλάπτουν ὅμως τὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξη τὴν πρόοδο, τὴν εὐημερία.

Ἴσως οἱ σκέψεις μου αὐτὲς θεωρηθοῦν ξεπερασμένες σὲ μιὰ ἐποχὴ μάλιστα ποὺ ὅπως λένε, ὁ ρυθμὸς τῆς μᾶς δημιουργεῖ ὅλο καὶ περισσότερες ἀδυναμίες Μὰ ἂν πράγματι ὑπάρχουν ἀντίθετες γνώμες μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση θὰ τὶς ἄκουγα.

Τί ἄλλο παρὰ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες θὰ εἶναι κι' αὐτές!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΛΙΤΗΣ

ΜΕΛΙΟΣ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑΣ
ΠΛΑΚΕΣ ΠΟΔΙΑ διὰ κάθε ἐργασίαν ἀπὸ τὴν παραγωγὴ εἰς τὴν κατανάλωσιν. ΠΩΛΗΣΙΣ Χονδρικὴ Λιανικὴ
Φανάρια—Ροδόξυλα—Σαμαρόξυλα—Καυσόξυλα, χονδρικῶς ἡμιχονδρικῶς.
ΒΟΤΣΗ 6 — ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
Τ. Κ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ταξειδίου του δέχεται εἰς τὸ νέον Ἰατρεῖον του.
Ἁγ. Νικολάου καὶ Ὑψηλάντου 110
(ἔναντι τοῦ παλαιοῦ). Τηλ. 34—68

ΣΠΟΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
"ΕΜΜ. ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΗΣ"
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΡΚΑΤΟ 5 Α ΤΗΛ. 33-34 ΠΑΤΡΑΙ
ΣΠΟΡΟΙ: Λαχανικῶν καὶ ἀνθέων. ΒΟΛΒΟΙ: Ἀνθέων Ὀλλανδίας. ΦΥΤΑ: Λαχανικῶν καὶ ἀνθέων. ΖΑΧΑΡΟΠΗΞΑ: Κεφαλληνίας καθιστὰ καὶ ἀναρριχώμενα. ΣΠΑΝΑΚΙ: Γαλλικό, Βιρσφλαί, Ἀργίτικο καὶ ἀγκαθωτό. ΚΑΡΟΤΤΟ: Κόκκινο μακρύ. ΠΑΝΤΖΑΡΙ: (Κοκκινογούλι) στρογγυλὸ κόκκινο. ΡΕΠΑΝΑΚΙ: Στρογγυλὸ κόκκινο (Γαλλικὸ καὶ ἐντόπιο). ΚΟΥΚΙΑ: Ἰταλικά, Κεφαλληνίας μαῦρα καὶ λευκὰ καὶ Χίου πρώϊμα. ΤΡΙΦΥΛΛΟΣΠΟΡΟΣ: Πολυετὴς καὶ μονοετὴς Ἀλεξανδρείας. ΑΝΤΙΔΙ, ΡΑΔΙΚΙ, ΜΑΪΔΑΝΟ, ΣΕΛΙΝΟ ΑΝΙΘΟ, ΑΡΑΚΑΣ Πατρῶν καθὼς καὶ ἄπαντα τὰ εἴδη εἰς πλουσίαν συλλογήν, χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.
Ἡ πολυετὴς πεῖρα μας σᾶς ἐγγυᾶται τὴν καλυτέραν ἐπιτυχίαν.

Τὸ ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον
Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Μετεφέρθη Μαιζῶνος — Φιλοποίμενος ἀριθ. 34 ἔναντι Δικαστικοῦ Μεγάρου
(ΠΑΛΑΙΟΝ ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΓΩΓΩΝ)

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

Γράμματα

Κοίταζα τὸν ταχυδρομικὸ διανομέα καθώς περνουσε πότε στὴ μία καὶ πότε στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δρόμου διαστικά — διαστικά. Παραφου σκωμένη ἡ τσάντα του ἀπὸ ἐπιστολὲς καὶ ἔντυπα, ἐνῶ στὸ ἀριστερό του χέρι κρατοῦσε ἄλλο ἕνα μάτσο. Μὲ θήματα γοργὰ προχωροῦσε πότε κοιτώντας τοὺς ἀριθμοὺς τῶν σπιτιῶν καὶ πότε τὶς διευθύνσεις ποὺ ἦταν σημειωμένες πάνω στοὺς φακέλλους.

Τὸν ἐθλεπα νὰ ρίχνη κάτω ἀπ' τὶς πόρτες τὰ γράμματα. Καὶ δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ σχεδὸν ἀφηρημένος τὸν παρακολουθοῦσα πίσω ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ. Ποτὲ μου ὅμως δὲν εἶχα σκεφθῆ πὼς ποῦπος ὁ ἀεικίνητος θιοπαλαισιῆς, δὲν κουθάλαγε ἑπάνω του μερικὲς ὁκάθες χαρτιῶν μονάχα μὰ ἔφερνε μαζὶ του καὶ σκόρπαγε μέα' τὰ σπίτια χίλια δυὸ συναισθήματα.

—Μὴν ἔχεις κανα γράμμα γιὰ μένα γυιόκα μου; τὸν ρώτησε σὰν πέρασε κόντὰ της μιὰ γρηοῦλα ποὺ καθισμένη στὸ σκαλοπάτι τῆς ἐξώπορτας καθάριζε χόρτα. Καὶ τὴν εἶδα νὰ ἀναστενάζη θαθειὰ κουνώντας τὸ κεφάλι, ὅταν ὁ ταχυδρόμος τῆς ἀπήντησε ἀρνητικά...

Λίγο πιὸ πάνω, ὀρθια ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της, τὸν περίμενε μ' ἀγωνία μιὰ κοπέλλα. Κι' ὅταν ἐκεῖνος κοίταξε τὰ γράμματα ποὺ κρατοῦσε καὶ τῆς ἔδωσε τὸ πρῶτο ἐκείνη σχεδὸν χοροπηδώντας ἀπ' τὴ χαρὰ της ἔθγαλε ἀπ' τὴν τσέπη τῆς παδιᾶς της μιὰ φοῦχτα σοκολατάκια καὶ τοῦ τὰ πρόσφερε...

"Αθελά του ὁ φτωχὸς μεροκαματιάρης, λύπησε τὴ γερόντισσα ἀφοῦ δὲν τῆς ἔφερε γράμμα κι' ὕστερα, ὁ ἴδιος πάλι, γιόμισε χαρὰ τὴν κοπέλλα δίνοντάς της ἕνα κομμάτι χαρτὶ σταλμένο ποιός ξέρει ἀπὸ ποιὸ ἀγαπημένο της πρόσωπο. Καὶ πιὸ πέρα, ἀργότερα καὶ πιὸ πάνω τὸ ἴδιο πάλι. Ἄλλοῦ χαρά, ἀλλοῦ λύπη ἀλλοῦ ἀνακούφισι, στενοχώρια, εὐχάριστες εἰδήσεις, ἀσχημα νέα. Χαρτιὰ μὲ εὐχές μὲ θρισιές, μὲ συγχαρητήρια, χαρτιὰ ποὺ φέρνανε γέλιο κι' ἄλλα ποὺ κάνανε τὸν παραλήπτη νὰ κλαίη. Γράμματα ἁπλᾶ, ἐπίσημα, ἀρωματισμένα πένθιμα .. Γράμματα ἀπ' τὴν ἀδελφὴ ἀπ' τὸν ἀγενητεμένο θεῖο, ἀπ' τὸ φυματικὸ παιδί, ἀπ' τὸν αὐστηρὸ πατέρα, ἀπ' τὸ θλουσυρὸ Ἔφορο, ἀπ' τὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἀπ' τὸ Ἵδρυμα Ρα διοφωνίας ἀπ' τὸ Ταμεῖο τοῦ Δήμου...

Παίρνεις τὸ γράμμα κι' ὥσπου νὰ τὸ διαθάσης, πάνεται ἡ ἀνάσα σου. Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ἔχω διακόψει ἐντελῶς τὴν ἀλληλογραφία. Δὲν γράφω σὲ κανένα. Ἔλα ὅμως ποὺ μοῦ γράφουν καὶ ὁ Ἔφορος καὶ τὸ ΕΙΡ καὶ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο καὶ ἡ Δημαρχία κι' ἕνα σωρὸ ἄλλοι μὲ στρογγυλὴ σφραγῖδα δίπλα στὴν ὑπογραφή τους...

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Υ. Γ. Λόγω ἐκτάκτου ἀπουσίας τοῦ φίλου μου Κώστα, ἡ περιγραφὴ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 3 τύπου ἀναβάλλεται.

Μόνον εἰς τὸ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Πατρέως 31 β'
Τηλέφωνον 47 — 97
Θὰ μείνετε ἀπόλυτα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ καθάρισμα τῶν ρούχων σας. διότι διαθέτομεν σύγχρονα μηχανήματα καὶ πολυετῆ πεῖραν.
Ἐπίσης ὑποσχόμεθα καὶ διὰ τὴν ἠγγυημένην βαφὴν παντὸς εἴδους ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων φορεμάτων.
Ταχεῖα καὶ κατ' οἶκον ἐξυπηρέτησις.
ΤΡΥΦΩΝ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον γωνιαῖον 1400 πήχεων μὲ 40 κυπαρίσσια καὶ 5 ἐλαιόδενδρα, 120 μέτρα ἀνωθεν τῆς ὁδοῦ Κορίνθου. Στάσις Δημοπούλου (Τζίνη), εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας λόγω ἀναχωρήσεως μὲ ὁρχ μόνον 60 κατὰ πῆχυν καὶ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Β. Βασιλείου Κορίνθου 42.

Θερμάστραι ἀκαθάρτου πετρελαίου
"ΠΙΤΣΟΣ"
4 μεγέθη—4 τύποι σὲ κοινὰ χρώματα καὶ σὲ Λούξ
Διαθέτομεν ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ καὶ μὲ ΒΙΝΤΙΛΑΤΕΡ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡ. ΙΓΓΛΕ